

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący istnienia oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych i prawnych skutkującego naruszeniem art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia 2016/1036 ⁽²⁾, a konkretnie wymogu ustalenia wystarczającego stopnia wiedzy i świadomości importerów w zakresie dumpingu i szkody poniesionej przez przemysł Unii do celów nałożenia obowiązku rejestracji przywozów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad pewności prawnej i uzasadnionego oczekiwania w ramach stosowania art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia 2016/1036.

Skarżący twierdzą, że rozporządzenie 2018/671 narusza zasadę pewności prawnej poprzez przypisanie skarżącym zakładanej świadomości rzekomego istnienia dumpingu i wystąpienia szkody oraz wiedzy o sytuacji faktycznej zanim jeszcze przyjęto jakiegokolwiek środki prawne.

Zdaniem skarżących rozporządzenie 2018/671 narusza także zasadę uzasadnionych oczekiwań poprzez przyjęcie takiej wykładni zakładanej świadomości w rozporządzeniu 2018/671, która miałyby prowadzić do nieskuteczności wyjątkowego charakteru wymagań procesu rejestracji przywozu.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że oczywisty błąd co do ustaleń faktycznych i prawnych skutkował naruszeniem art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia 2016/1036 i art. 16 ust. 4 lit. d) rozporządzenia 2016/1037 ⁽³⁾ poprzez niedokonanie oceny – w celu ustalenia szkody i związku przyczynowego między przywozem odnośnych towarów – wszystkich istotnych dowodów dotyczących istotnych czynników ekonomicznych wpływających na wyniki przemysłu Unii.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przysługującego skarżącym prawa do obrony w wyniku braku niezwłocznego i terminowego udzielenia dostępu do zasadniczych zarzutów podniesionych przez wnioskodawców ze szkodą dla możliwości skarżących właściwego i skutecznego odparcia twierdzeń wnioskodawców dotyczących spełnienia wymogów prawnych rejestracji przywozu.
5. Zarzut piąty dotyczący niepodania wystarczających podstaw wyjaśniających zasadnicze ustalenia w rozporządzeniu 2018/671, które uzasadniałyby rejestrację przywozu, a w szczególności które stanowiłyby odpowiednie uzasadnienie, dlaczego do rzekomej dodatkowej szkody miało dojść w wyniku stałego wzrostu przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej po rzekomo obniżanych cenach, bez uwzględnienia w sposób wystarczający przeciwnych twierdzeń skarżących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/671 z dnia 2 maja 2018 r. poddające rejestracji przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 113 z 3.5.2018, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176, z 30.6.2016, s. 21).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z państw niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – BRF i SHB Comercio e Industria de Alimentos / Komisja

(Sprawa T-429/18)

(2018/C 341/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BRF SA (Itajaí, Brazylia) i SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (przedstawiciele: adwokaci D. Arts i G. van Thuyne)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/700 ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/700 w zakresie, w jakim usunięto w nim zakłady BRF SA i SHB Comercio e Industria de Alimentos SA z wykazów wskazanych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/700; oraz
- obciążenie Komisji kosztami zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym art. 296 akapit drugi TFUE ze względu na niewskazanie uzasadnienia rozporządzenia wykonawczego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję poprzez przyjęcie rozporządzenia wykonawczego prawa do obrony przewidzianego w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na odmówienie skarżącemu prawa do bycia wysłuchanym.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję art. 12 ust. 2 i art. 12 ust. 4 lit. c) rozporządzenia wykonawczego 854/2004 ⁽²⁾ poprzez dokonanie oceny zgodności poszczególnych zakładów i popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do istotnych okoliczności faktycznych.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym zasady niedyskryminacji poprzez potraktowanie skarżących w sposób odmienny od pozostałych brazylijskich eksporterów produktów drobiowych znajdujących się w porównywalnej sytuacji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym zasady proporcjonalności poprzez wykroczenie poza to, co odpowiednie i konieczne dla ochrony zdrowia publicznego.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym art. 291 ust. 3 akapit drugi TFUE i art. 3 ust. 3, art. 10 ust. 4 oraz art. 11 rozporządzenia UE 182/2011 ⁽³⁾ poprzez naruszenie zawartych w nich istotnych wymogów proceduralnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/700 z dnia 8 maja 2018 r. zmieniające wykazy zakładów z państwa trzeciego, z których dozwolony jest przywóz wymienionych produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do niektórych zakładów z Brazylii (Dz.U. 2018, L 118, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. 2004, L 139, s. 206).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. 2011, L 55, s. 291).

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2018 r. – Zotkow / Komisja

(Sprawa T-457/18)

(2018/C 341/34)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Rosen D. Zotkow (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Stankow)

Strona pozwana: Komisja Europejska